

עמ"ת 59843/06/20 - מוסטפא ואכד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 59843-06-20 ואכד(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

מוסטפא ואכד (עציר)
מדינת ישראל
כבוד השופט ניצן סילמן

1. ערר על החלטת כב' השופטת מריה פיקוס בוגדנוב בתיק מ"ת 31471-06-20 מיום 22/6/20, אשר הורה כי החלופה אשר הוצעה אינה מתאימה, ועל כן הפנה את עניינו של העורר לבחינת תסקיר שירות המבחן.

2. בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה, ותקיפה סתם, וכן עבירה של ניסיון לתקיפה סתם וכן עבירה של ניסיון פציעה בנסיבות מחמירות. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 8/5/20 ישבו המתלון (קטין יליד 2002) עם חברו ב' (קטין יליד 2003), סמוך לבניין העירייה בסכנין; המשיב וחבריו הגיעו למקום ולאחר זמן קצר התפתח עימות פיזי בינו ובין המתלון. המשיב תקף את המתלון במכת אגרוף; חברי הניצים הפרידו ביניהם.

4. המשיב פנה למתלון ודרש ממנו להגיע לחלק האחורי של בניין העירייה; המתלון עשה כן ואז התחדש העימות; על פי הנכתב- ניסה המשיב לפצוע המתלון בעזרת כלי חד; חברי הניצים שוב הגיעו, וב' ניסה למנוע הפגיעה במתלון; או אז נטל המתלון אבן ופגע בב' בידו באמצעות האבן. המתלון חש ברע והתיישב; או אז הגיע המשיב ובעט בראשו; המתלון התמוטט תוך שנגרמה לו חבלה חמורה באזור עינו. למתלון נגרמו שברים בסינוס ובארובת העין, הוא הופנה לב"ח שם הורדם לשם טיפול ואושפז למשך 6 ימים.

5. בית המשפט קמא ניתח התשתית הראייתית וקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום; בית המשפט קמא כי קיימת עילת מעצר איתנה, חלקה סטוטורי (השימוש בנשק קר); עוד ציין בית המשפט קמא כי אין מקום לטענת אכיפה ברגנית, נוכח פער הראיות, ובמיוחד החבלות בין הצדדים, ומדובר באבחנה מותרת.

6. בית המשפט קמא ציין כי מעבר לעילת המסוכנות העולה מאליה בנסיבות המקרה, קיים גם חשש שיבוש נוכח שחלק לא מבוטל מן העדים הנו חבריו של המשיב.
7. בית המשפט קמא שמע חלופה, וסבר כי לא ניתן לשקול טיבה או חלופה אחרת, בלא להיעזר בתסקיר שירות המבחן; על החלטה זו נסב הערר.
8. תחילה עסק הערר בשאלת עצמת הראיות לכאורה, אך מהלך הדיון חזר בו העורר מטענות אלו; הערר התמקד אפוא בהכרח להפנות לתסקיר במקרה דנן, נוכח שמדובר בצעיר, נטול עבר פלילי, והתארכות הזמן הנדרש לעריכת התסקיר.
9. ביקשתי שהות לעיין בתיק החקירה; לאחר שעיינתי בתיק מ"מעוף הציפור", בחנתי שנית החלטת בית המשפט קמא, וטענות הצדדים בערר, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
10. אכן- השאלות הראייתיות דינן להתברר בהליך העיקרי; כך, לגבי השאלה של שתיית ה"בלו", החתך ביד למשיב, והשאלה מי החל בתגרה.
- עם זאת- סופו של יום חיצו הערר מכוונים כנגד ההחלטה לשלוח לתסקיר; מדובר בהחלטת ביניים; רק בנדיר יתערב בית המשפט שלעורר בהחלטת ביניים המורה על משלוח נאשם לתסקיר; השווה למשל- בש"פ 4063/19 אלפרון נ' מ"י; בש"פ 547/19 אבו עסא נ' מ"י; בש"פ 460/19 דינקו נ' מ"י.
11. מעבר לכותרת ההחלטה כהחלטת ביניים- גם לגופם של דברים, מצדיק המקרה כאן להעזר בשירות המבחן.
12. ראשית, דווקא הפער בין היות העורר אדם צעיר, נטול עבר, ובין חומרת האישום, מצדיק כי גורם מקצועי יבחן את מניעי הפער.
13. שנית, על פניו- תיאור האירוע מלמד על התפרצות ספונטנית של אלימות; התפרצות, אשר מקורה ככל הנראה במאפייני אישיות; הרי טעם נוסף לבחינת שירות המבחן; מקום בו ההתפרצות ספונטנית כאמור, יש להיזהר בקביעת מערך פיקוח, שהרי עליו להתמודד עם אותה התפרצות.
- זאת ועוד- בית המשפט קמא החליט לשלוחי לתסקיר לאחר שמיעת חלופה ספציפית; לא אחת, דווקא שמיעת חלופה היא הנותנת התחושה כי רב הנסתר, ומחזקת הצורך להעזר בשירות המבחן.
14. שלישית- קיימת חומרה מיוחדת בעובדה כי מדובר בפגיעה ותקיפה כלפי קטינים; גם כאן יש ליתן הסבר ולהיעזר בגורמי מקצוע למאפייני התקיפה, במיוחד בסביבה החברתית. עוד יש להביא בחשבון החומרה

העולה מהתקיפה עת המתלונן כבר היה במצב ישיבה/ כריעה, ובמיוחד לעובדה כי התקיפה כוונה לראשו; החבלות עצמן מלמדות על חומרה. בכל אלו יש להקים עילת מסוכנות ממשית, אשר ראוי כי תבחן גם בעיני גורם מקצוע.

15. רביעית- מקום בו עילת המעצר סטטוטורית (נשק קר), דרך המלך הנה הפניה לתסקיר- בש"פ 9900/16 הריסון נ' מ"י.

16. אכן, מצויים אנו בעת התפשטות נגיף קורונה, וחשש ההידבקות קיים; יחד עם זאת, מדובר במשיב צעיר, נטול מחלות רקע להבנתי, ולפחות על פי האישום, ניכר כי מסוכנותו ממשית (השווה- בש"פ 2434/20).

17. בנסיבות אלו, גם בטענת השיהוי אין כדי להועיל (ביחס לפרק הזמן שחלף עד המעצר); טענה זו תבחן בעת שקילת החלופה, **לאחר** שיתקבל תסקיר או ככל שפרק הזמן לקבלתו יתארך.

18. אני דוחה הערר אפוא.

ניתנה היום, ח' תמוז תש"פ, 30 יוני 2020, בהעדר הצדדים.